

Bilag 2

(med et Underbilag).

De samvirkende Købmandsforeninger
i Danmark og

De københavnske Handelsforeningers
Fællesrepræsentation.

København, den 17. April 1931.

Til Landstingsudvalget angaaende Forslag til Lov om Prisaftaler.

De samvirkende Købmandsforeninger i Danmark og De københavnske Handelsforeningers Fællesrepræsentation har ved tidligere Forslag om en „Trustlov“ som vor Anskuelse udtalt, at vi ikke anser Forholdene her i Landet for værende saaledes, at de kræver en Lov som her foreslaaet, og vi har gentagende hævdet Vanskeligheden ved at indføre en Kontrol, der ikke ødelægger mere, end den gavner. Vi maa særlig hævde, at en Lovordning af denne Art nemt ved senere Udvidelse vil kunne føre til, at denne mod dens Hensigt kan blive skæbnesvanger for den frie Konkurrencens Betydning for Prisbevægelsen, og vi maa fastholde dette Standpunkt.

Da det foreliggende Forslag imidlertid nu er vedtaget i Folketinget, og da vi forstaar, at Flertallet af Landstinget stiller sig velvilligt dertil, anser vi det for vor Pligt at se bort fra vort principielle Standpunkt og ved vore Udtalelser forhaabentlig medvirke til, at Loven udformes saa hensigtsmæssigt som muligt.

Vi skal derfor tillade os at fremkomme med nogle Bemærkninger til enkelte Paragraffer i Forslaget, idet vi samtidig takker det høje Landsting for det Hensyn, der er vist vor Anmodning om at give os Tid til at fremsætte vore Ønsker, og for de Udtalelser, der er faldet om, hvilken Vægt man vil lægge paa Erhvervslivets Bemærkninger til Lovforslaget. Vi havde meget ønsket, at vi havde haft Sommeren til Raadighed for at drøfte alle Enkeltheder med vore Organisationers Ledere; men tør altsaa foreløbig ikke regne med, at dette kan ske.

ad § 1. Vi foreslaar her Ordene: „som har til Hensigt at fastlægge utilbørlige Priser paa Varer, som indgaar i det almindelige Forbrug“ ændret til: „som synes at have til Hensigt at fastlægge aabenbart urimelige Priser paa Forbrugsvarer og Tjenesteydelser af videre Betydning for Befolkningens almindelige Forbrug“.

Ved denne Ændring mener vi, at det fastslaas, at kun Varer, som hører ind under det almindelige Forbrug, lige saavel som naturligvis Tjenesteydelser, der er af videre Betydning for det almindelige Publikum, kommer ind under Loven; ved at indsætte Ordet „Tjenesteydelser“ foreslaar vi jo en Udvidelse af Lovens Omfang, men det vil ikke kunde benægtes, at Betalingen for Tjenesteydelser i visse Tilfælde har næsten lige saa stor Betydning som Varepriserne. Loven vil derved virke mere retfærdig.